

تاریخ پنهان آیه چهل - شماره دو

ایالات متحده آمریکا، قانون میهن پرستی، و راه تحقق نبوت‌ها

Jeff Pippenger

2024-09-19

ما مقاله قبلی را با جمله‌ای به پایان رساندیم که می‌گفت: «در سال ۲۰۰۱ دولت ایالات متحده آمریکا قانون پاتریوت را به قانون تبدیل کرد.»

بسیاری هستند، حتی از میان کسانی که در این جنبش برای تحمیل یکشنبه مشارکت دارند، که چشمشان بر پیامدهایی که در پی این اقدام خواهد آمد، بسته است. آنان نمی‌بینند که مستقیماً علیه آزادی مذهبی ضربه می‌زنند. بسیاری هرگز مطالبات سبت کتاب مقدس و بنیان کاذبی را که نهاد یکشنبه بر آن استوار است، درنیافته‌اند. هر جنبشی به سود قانون‌گذاری دینی، در حقیقت امتیاز دادن به دستگاه پاپی است که در طی قرون بسیار پیوسته با آزادی وجدان در جنگ بوده است. رعایت یکشنبه وجود خود را، به‌عنوان نهادی به‌اصطلاح مسیحی، مدیون «راز بی‌قانونی» است؛ و تحمیل آن به منزله به‌رسمیت شناختن ضمنی اصولی خواهد بود که همان سنگ بنای رومانیزم‌اند. هرگاه ملت ما تا آنجا از اصول حکومت خود دست بشوید که قانونی برای یکشنبه وضع کند، پروتستان‌تیسیم در این عمل دست در دست پاپی‌گری خواهد گذاشت؛ و این چیزی جز جان‌بخشیدن به آن استبدادی نخواهد بود که دیرزمانی است مشتاقانه در کمین فرصتی بوده تا بار دیگر به خودکامگی فعال برخیزد. شهادت، جلد ۵، ص ۷۱۱.

سال 1888 نمونه‌ای از سال 2001 بود، و در همان زمان بود که لایحه بلر مطرح شد، هرچند که چون به تصویب نرسید، نتوانست از منظر نبوی سخن بگوید. آن به نشانه سال 66 میلادی بدل شد؛ محاصره‌ای که آغاز شد و سپس به‌گونه‌ای رازآلود برداشته شد. وقتی دریافته شود که دو دوره آزمون «تصویر وحش» وجود دارد، و اینکه دوره دوم با قانون یکشنبه در ایالات متحده آغاز می‌شود، که نمونه آن سال 321 است، و اینکه آن دوره هنگامی پایان می‌یابد که قانون جهانی یکشنبه، که نمونه‌اش سال 538 است، به‌طور کامل اجرا شود؛ آنگاه از منظر نبوی اقتضا دارد که آغاز نخستین دوره آزمون «تصویر وحش» نیز با نوعی نمونه از مطرح شدن قانون یکشنبه آغاز گردد. در 1888، لایحه بلر تلاشی برای اجرای یک قانون ملی یکشنبه بود، و 1888 نشان می‌دهد که فرشته مکاشفه باب هجده چه زمانی فرود می‌آید و زمین را با جلال خود روشن می‌کند.

قانون پاتریوت نمونه‌ای از «قانون یکشنبه» است که زمان آزمایش «تصویر وحش» را در ایالات متحده آغاز می‌کند. ایالات متحده، هنگامی که قانون یکشنبه را به اجرا می‌گذارد، در تحقق مکاشفه باب سیزده، آیه یازده، چون اژدها سخن می‌گوید. وقتی آن قانون را به اجرا بگذارد، چون اژدها سخن خواهد گفت، و آن قانون یکشنبه نشان می‌دهد که «تصویر وحش» در ایالات متحده به‌طور کامل شکل گرفته است. در آن مقطع مهلت امتحانی ایالات متحده به پایان رسیده است و پس از ارتداد ملی، ویرانی ملی فرا می‌رسد. در آن زمان، با استقرار اتحاد سه‌گانه، ایالات متحده دیگر ششمین پادشاهی نبوت‌های کتاب مقدس نخواهد بود.

آلفا و امگا همواره پایان را با آغاز به تصویر می‌کشد و در آغاز ایالات متحده سه بار ایالات متحده به‌طور نبوی سخن گفت که آغاز ایالات متحده را به‌عنوان پادشاهی ششم نبوت‌های کتاب مقدس مشخص کرد. اعلامیه استقلال در ۱۷۷۶، سپس قانون اساسی در ۱۷۸۹ و بعد قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی در ۱۷۹۸ سه نوبت نخست را که ایالات متحده به‌طور نبوی سخن گفت، مشخص می‌کنند. هر یک از آن سه سند نمایانگر سخن گفتن ایالات متحده بود. آن سه گام به سال ۱۷۹۸ انجامید، یعنی

آغاز حکمرانی ایالات متحده به عنوان پادشاهی ششم نبوت‌های کتاب مقدس. همان سه نشانه‌ی راه در آغاز ایالات متحده، نمایانگر سه نشانه‌ی راهی هستند که به پایان حکمرانی ایالات متحده به عنوان پادشاهی ششم نبوت‌های کتاب مقدس می‌انجامند.

قانون پاتریوت نخستین سه باری است که ایالات متحده، هنگامی که به پایان خود به عنوان پادشاهی ششم نزدیک می‌شود، سخن می‌گوید. سومین سخن گفتن که پایان پادشاهی ششم را مشخص می‌کند، قانون یکشنبه است. در میانه آن تاریخ، محاکمه‌های پلوسی ۶ ژانویه در سال ۲۰۲۲ آغاز شدند. این محاکمه‌ها ردّ مستقیم حقوق مندرج در قانون اساسی بودند، زیرا ذاتاً سیاسی بودند و «جنگ حقوقی» نه صرفاً جعل واقعیت‌ها، بلکه در واقع حمله‌ای مستقیم به قوانین «شکلی» و «ماهوی» همان‌گونه که در قانون اساسی شناسایی شده‌اند، بود.

قانون پاتریوت در سال ۲۰۰۱ حمله‌ای مستقیم به «بند دادرسی قانونی» بود که در هر دو متمم پنجم و چهاردهم قانون اساسی ایالات متحده آمده است. این دو مقرر می‌کنند که هیچ‌کس نمی‌تواند بدون طی فرایند قانونی از زندگی، آزادی یا اموال خود محروم شود. آن مربوط به ۲۰۰۱ بود، و در سال ۲۰۲۲ حمله علیه قانون اساسی بر هر دو «دادرسی شکلی» و «دادرسی ماهوی» متمرکز شد. واژه «repudiate» به معنای انکار کردن است، و خواهر وایت بیان می‌کند که در زمان قانون یکشنبه در ایالات متحده هر اصل قانون اساسی رد خواهد شد.

به موجب فرمانی که، در نقض قانون خدا، نهاد پایتت را به اجرا می‌گذارد، ملت ما خود را به کلی از پارسایی جدا خواهد کرد. هنگامی که پروتستانتیسم دست خود را از فراز شکاف دراز کند تا دست قدرت رومی را بفشارد، هنگامی که بر فراز ورطه دست یازد تا با روح‌گرایی دست دهد، و هنگامی که تحت تأثیر این اتحاد سه‌گانه، کشور ما تمامی اصول قانون اساسی خود را به عنوان حکومتی پروتستان و جمهوری نفی کند و زمینه گسترش دروغ‌ها و فریب‌های پاپی را فراهم آورد، آنگاه می‌توانیم بدانیم که زمان کارهای شگفت‌انگیز شیطان فرا رسیده و پایان نزدیک است.

همان‌گونه که نزدیک شدن سپاهیان روم برای شاگردان نشانه ویرانی قریب‌الوقوع اورشلیم بود، چنین نیز این ارتداد می‌تواند برای ما نشانه آن باشد که حد بردباری خدا به سر آمده، پیمانۀ شرارت ملت ما پر شده، و فرشته رحمت در آستانه پرکشیدن است تا هرگز بازنگردد. آنگاه قوم خدا به ورطه آن صحنه‌های مصیبت و تنگی فرو خواهد رفت؛ همان‌که پیامبران از آن به «وقت تنگی یعقوب» یاد کرده‌اند. فریادهای اهل ایمان آزاردیده به آسمان برمی‌خیزند. و همچنان که خون هابیل از زمین فریاد برمی‌آورد، از گورهای شهیدان، از آرامگاه‌های دریا، از غارهای کوهستان، از سرداب‌های صومعه‌ها نیز صداهایی به سوی خدا برمی‌خیزند که می‌گویند: «تا به کی، ای خداوند قدوس و حق، داوری نمی‌کنی و خون ما را از ساکنان زمین انتقام نمی‌گیری؟»

خداوند کار خود را انجام می‌دهد. تمام آسمان به تکاپو افتاده است. داور تمام زمین به زودی برخواید خاست و از اقتدار اهانت‌شده خویش دفاع خواهد کرد. نشان‌رهایی بر کسانی نهاده خواهد شد که فرمان‌های خدا را نگاه می‌دارند، شریعت او را حرمت می‌نهند، و نشان وحش یا تمثال او را نمی‌پذیرند.

خدا آشکار کرده است که در روزهای آخر چه رخ خواهد داد تا قوم او آماده شوند در برابر طوفان مخالفت و خشم بایستند. آنان که از رویدادهای پیش‌رو هشدار یافته‌اند، نباید در انتظار آرام طوفان در راه بنشینند و خود را با این دلخوشی تسکین دهند که خداوند در روز تنگی وفاداران خود را در پناه خواهد گرفت. ما باید همچون کسانی باشیم که در انتظار سروی خویش‌اند، نه با انتظاری بیهوده و بی‌عمل، بلکه با کاری جدی و ایمانی خلل‌ناپذیر. اکنون زمان آن نیست که بگذاریم ذهن‌هایمان در امور کم‌اهمیت غرق شود. در حالی که مردم خواب‌اند، شیطان به فعالیت مشغول است و امور را چنان ترتیب می‌دهد که قوم خدا از رحمت یا عدالت برخوردار نشوند.

جنبش یکشنبه اینک در تاریکی راه خود را می‌گشاید. رهبران، مسأله حقیقی را پنهان می‌کنند، و بسیاری از آنان که به این جنبش می‌پیوندند خود نیز نمی‌بینند که جریان زیرین رو به کجا دارد. ادعاهای آن ملایم و به ظاهر مسیحی است، اما چون سخن بگوید، روح اژدها را آشکار خواهد ساخت. وظیفه ماست که هرچه در توان داریم انجام دهیم تا خطر تهدیدکننده را دفع کنیم. باید بکوشیم با قرار دادن خود در نوری درست در برابر مردم، تعصب را خلع سلاح کنیم. باید مسأله واقعی مورد اختلاف را پیش رویشان بگذاریم و بدین‌سان مؤثرترین اعتراض را در برابر اقداماتی که آزادی وجدان را محدود می‌کند، به میان آوریم. باید کتاب مقدس را تفتیش کنیم و بتوانیم دلیل ایمان خود را بیان کنیم. پیامبر می‌گوید: «شریران شریرانه رفتار خواهند کرد؛ و هیچ‌یک از شریران نخواهند فهمید؛ اما دانایان خواهند فهمید.» شهادت، جلد ۵، صفحات ۴۵۱ و ۴۵۲.

خواهر وایت قانون یکشنبه را با چندین نشانه راه روزهای آخر هم‌راستا می‌کند، و با این کار سخنان او آشکار می‌سازد «آنچه در روزهای آخر رخ خواهد داد تا قوم او آماده باشند در برابر طوفان مخالفت و خشم بایستند.» از این رو، نشانه‌های راهی که او در این بخش هم‌راستا می‌کند باید با دقت بررسی شوند. من پیشنهاد می‌کنم که نقطه ارجاع، خط نبوت است که بر قانون اساسی ایالات متحده تمرکز دارد، به همراه «سخن گفتن» آن کشور به عنوان نمادی مرتبط و همبسته.

منظورم این است که لایحه بلر در 1888، قانون پاتریوت در 2001، و پیگردهای سیاسی‌ای که دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان جهانی‌گرا از 2022 آغاز کردند، هر یک انکار مستقیمی از دو عنصر اساسی قانون اساسی بودند. 1888 نمایانگر تحمیل عبادت روز یکشنبه است، و سپس در 2001، تغییر از حقوق انگلیس به حقوق رومی. در 2022 به حقوق «ماهوی» و «شکلی» حمله شد.

حقوق ماهوی حقوق و تکالیف افراد و سازمان‌ها را تعریف می‌کند، در حالی که آیین دادرسی فرایند حل‌وفصل اختلافات و اجرای حقوق و تکالیف افراد و سازمان‌ها را تشریح می‌کند. قانون رفتار قانونی یا غیرقانونی را تعریف می‌کند و مجازات‌های آن را مقرر می‌دارد. حقوق ماهوی حوزه‌های حقوقی بسیاری را در بر می‌گیرد، از جمله حقوق کیفری، حقوق مدنی و حقوق قراردادهای.

حقوق کیفری نمونه‌ای عالی از حقوق ماهوی است. حقوق کیفری تعریف می‌کند که چه اعمالی جرم محسوب می‌شوند و مجازات‌های آن جرایم چیست. اما حقوق مدنی بر اختلافات میان افراد و سازمان‌ها حاکم است، مانند نقض قرارداد، صدمات بدنی یا اختلافات مربوط به اموال.

حقوق ماهوی معمولاً در قوانین مصوب، مقررات و رویه قضایی نوشته می‌شود. قوانین مصوب قوانینی هستند که توسط نهادهای قانون‌گذاری، مانند پارلمان‌های ملی یا مجالس قانون‌گذاری ایالتی، تصویب می‌شوند و مقررات قواعد و آیین‌هایی هستند که توسط نهادهای اداری وضع می‌شوند. رویه قضایی حقوقی است که قضات از طریق تفسیر قوانین مصوب، مقررات و قانون اساسی ایجاد می‌کنند.

آیین دادرسی به مجموعه قواعد حاکم بر روند رسیدگی قضایی اشاره دارد. این قواعد توضیح می‌دهند که پرونده‌ها چگونه از مرحله طرح دادخواست یا شکایت تا حل‌وفصل نهایی در نظام حقوقی پیش می‌روند. حقوق شکلی حوزه‌های مختلفی از جمله آیین دادرسی مدنی، کیفری و اداری را در بر می‌گیرد. هدف آیین دادرسی این است که فرایند رسیدگی عادلانه و کارآمد باشد. آیین دادرسی چارچوبی برای حل‌وفصل اختلافات فراهم می‌کند و اطمینان می‌دهد که همه افراد درگیر در فرایند دادرسی، از جمله قضات، وکلا و اصحاب دعوا، بدانند چه انتظاری از آنان می‌رود.

حقوق ماهوی و حقوق شکلی به گونه‌ای طراحی شده‌اند که در کنار یکدیگر کار کنند تا اجرای عدالت تضمین شود. حقوق ماهوی حقوق و تکالیف اشخاص حقیقی و حقوقی را تعریف می‌کند، در حالی که حقوق شکلی فرایند حل‌وفصل اختلافات و اجرای آن حقوق و تکالیف را ترسیم می‌کند. به عبارت دیگر،

حقوق ماهوی رفتار قانونی یا غیرقانونی و پیامدهای رفتار غیرقانونی را تعریف می‌کند، در حالی که حقوق شکلی نحوه حل و فصل آن مسائل حقوقی را مشخص می‌کند.

در سال ۲۰۰۱، قانون پاتریوت حق هابیاس کوریپوس را از میان برداشت. «هابیاس کوریپوس» اصطلاحی لاتینی است که به «شما باید بدن را داشته باشید» ترجمه می‌شود. این اصطلاح به اصل حقوقی‌ای اشاره دارد که با الزام دادگاه به بررسی قانونی بودن بازداشت یک فرد، از اشخاص در برابر بازداشت غیرقانونی حمایت می‌کند. هابیاس کوریپوس در بسیاری از نظام‌های حقوقی، به ویژه آن‌ها که تحت تأثیر حقوق عرفی انگلیس هستند، حقی بنیادین است. این حق تضمین می‌کند که هیچ‌کس بدون دلیل موجه در بازداشت نگه داشته نشود و به او اجازه می‌دهد قانونی بودن بازداشت خود را در برابر یک قاضی به چالش بکشد.

یک «بند دادرسی عادلانه» در هر دو متمم پنجم و متمم چهاردهم قانون اساسی ایالات متحده وجود دارد. این بندها مقرر می‌کنند که هیچ‌کس بدون رعایت تشریفات قانونی از زندگی، آزادی یا مالکیت خود محروم نشود. دادگاه‌ها دو شاخه از دکتربین دادرسی عادلانه را توسعه داده‌اند: دادرسی شکلی و دادرسی ماهوی. در سال ۲۰۰۱، با قانون پاتریوت، هابیاس کوریپوس به‌عنوان یک حق حذف شد و حقوق انگلیس با حقوق رومی جایگزین شد. حقوق انگلیس مقرر می‌کند که شخص تا زمانی که مجرم بودنش ثابت نشود بی‌گناه فرض می‌شود، و حقوق رومی بیان می‌کند که شخص تا زمانی که بی‌گناهی‌اش ثابت نشود گناهکار فرض می‌شود. در محاکمات پلوسی ۲۰۲۲، هم دادرسی شکلی و هم دادرسی ماهوی پایمال شدند. در محاکمات پلوسی، هر دو حقوق ماهوی و حقوق شکلی دقیقاً برخلاف مقصود قانون اساسی به کار گرفته شدند.

تفاوت میان دادرسی منصفانه ماهوی و دادرسی منصفانه شکلی در این است که هر یک از این مفاهیم از جنبه‌های متفاوتی از قانون و حقوق حمایت می‌کند، آن هم در چارچوب قانون اساسی ایالات متحده، به ویژه ذیل بندهای دادرسی منصفانه متمم‌های پنجم و چهاردهم.

دادرسی منصفانه ماهوی به حقوق و آزادی‌های اساسی‌ای می‌پردازد که دولت، صرف‌نظر از رویه‌ای که به کار گرفته می‌شود، نمی‌تواند به آن‌ها تعرض کند. این اصل از برخی حقوق در برابر مداخله دولت حمایت می‌کند، حتی اگر رویه‌ها و تشریفات قانونی لازم رعایت شده باشند. دادرسی منصفانه ماهوی شامل حقوقی است که بنیادی تلقی می‌شوند، مانند حق حریم خصوصی، حق ازدواج و حق تربیت و پرورش فرزندان خود. این حقوق از دخالت دولت مصون‌اند مگر آنکه مصلحت قوی و قانع‌کننده‌ای برای حکومت وجود داشته باشد. این اصل مهارت بر قدرت دولت است و تضمین می‌کند که قوانین و مقررات آزادی‌های بنیادین را نقض نکنند.

دادرسی منصفانه آیینی به تشریفات می‌پردازد که دولت باید پیش از آنکه فردی را از حق حیات، آزادی یا مالکیت محروم کند، رعایت کند. این اصل تضمین می‌کند که افراد از طریق فرایندهای قانونی مناسب، برخوردی منصفانه و بی‌طرفانه دریافت کنند. دادرسی منصفانه آیینی اقتضا می‌کند دولت پیش از سلب حقوق کسی، مراحل یا تشریفات معینی را رعایت کند؛ مانند اطلاع‌رسانی، برگزاری جلسه رسیدگی منصفانه و فراهم کردن فرصت دفاع و شنیده شدن. این اصل بر روش‌هایی که قوانین به موجب آن‌ها اجرا می‌شوند تأکید دارد و تضمین می‌کند که دولت به‌گونه‌ای عادلانه و منصفانه عمل کند.

جنگ حقوقی‌ای که از زمان آغاز محاکمات پلوسی نمود یافته است، نشان‌دهنده انکار دادرسی عادلانه، هم در بعد ماهوی و هم در بعد شکلی است. حقوق بنیادین شهروندان آمریکایی آشکارا و به‌طور مؤثر انکار شد. عملیات‌های پرچم دروغین و فساد آشکار آژانس‌های سحرپی ایالات متحده از حتی پیش از آغاز محاکمات پلوسی به‌طور منظم افشا شده است، اما رویه‌های قضایی‌ای که

جهانی‌گرایان هر دو حزب از زمان آغاز محاکمات پلوسی به کار گرفته‌اند، نمونه‌ای آشکار از نابودی دادرسی عادلانه شکلی هستند.

پیش‌تر در مقاله خواندیم: «هر حرکت موافق قانون‌گذاری دینی، در واقع اقدامی در جهت امتیاز دادن به نهاد پاپی است؛ نهادی که در طی سده‌های بسیار پیوسته با آزادی وجدان در ستیز بوده است. حفظ یکشنبه، به عنوان نهادی به اصطلاح مسیحی، وجود خود را مدیون 'سر بی‌قانونی' است؛ و اجرای اجباری آن عملاً به معنای به رسمیت شناختن اصولی خواهد بود که خود سنگ بنای کاتولیسیسم رومی‌اند. هنگامی که ملت ما چنان از اصول حکومت خود دست بشوید که قانون یکشنبه وضع کند، پروتستانتیسم در این اقدام با پاپی‌گری دست به یکی خواهد شد؛ و این چیزی جز جان‌بخشیدن به استبدادی نخواهد بود که مدت‌هاست مشتاقانه در کمین فرصت نشسته تا بار دیگر برخیزد و به استبدادی فعال بدل شود.»

در خط سیر تاریخی که می‌توان آن را با قانون اساسی ایالات متحده ترسیم کرد، سه نشان راه مشخص وجود دارد که در آغاز و پایان ایالات متحده نمایانگر عناصری از قانون اساسی‌اند. هر یک از آن سه نشان راه اقدامی سیاسی است و بنابراین نمایانگر سخن گفتن ایالات متحده است. سومین آن سه نشان راه در آغاز، که سال ۱۷۹۸ را نشان می‌کشد، قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی بود و سومین آن نشان راه‌ها در پایان، زمانی است که ایالات متحده قانون یکشنبه را به اجرا می‌گذارد و همچون اژدها سخن می‌گوید، در تحقق کتاب مکاشفه، فصل سیزدهم، آیه یازدهم.

تاریخ نبوتی ایالات متحده زمانی آغاز می‌شود که، همان‌گونه که با نماد «زمین» نشان داده شده است، زمین دهان خود را گشود و سیلاب جفای اژدها را بلعید.

و مار از دهان خود آبی چون سیلاب در پی زن بیرون ریخت تا سیلاب او را با خود ببرد. و زمین زن را یاری کرد، و زمین دهان خود را گشود و آن سیلاب را که اژدها از دهان خود بیرون انداخته بود فرو برد. مکاشفه ۱۲:۱۵، ۱۶.

در سال ۱۷۷۶، آن وحش که قرار بود از زمین برخیزد و سرانجام در سال ۱۷۹۸ به ششمین پادشاهی پیشگویی‌های کتاب مقدس بدل شود، با تأسیس ملتی با قانون اساسی‌ای که علیه ستمگران سلطنت‌های اروپایی و ستمگران کلیسای پاپی اعتراض می‌کرد، سیلاب جفا علیه قوم خدا را بلعید.

اعلامیه استقلال در سال ۱۷۷۶ نماد قانون میهن‌پرستی ۲۰۰۱ بود. قانون اساسی ۱۷۸۹ نماد محاکمه‌های پلوسی بود که از ۲۰۲۲ آغاز شدند. قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی ۱۷۹۸ نماد قانون یکشنبه در ایالات متحده بود.

اعلام استقلال توسط میهن‌پرستان آمریکایی در سال ۱۷۷۶، نمایانگر اعلام از دست‌رفتن استقلال در قالب قانون میهن‌پرستی ۲۰۰۱ بود. قانون اساسی ۱۷۸۹، نمایانگر محاکمات پلوسی بود که از سال ۲۰۲۲ آغاز شد. قوانین بیگانگان و فتنه‌انگیزی، نمایانگر قانون یکشنبه است. تاریخ طرد تمام اصول قانون اساسی، نمایانگر واژگونی تدریجی قانون اساسی است که در قانون یکشنبه پایان می‌یابد.

این خطوط همگی در تاریخ پنهان آیه چهارم باب یازدهم دانیال هم‌راستا هستند. در این مقاله چهار بند از شهادتات، جلد ۵، ۴۵۱، ۴۵۲ نقل کردیم.

در مقاله بعدی آن بندها را با دقت بیشتری بررسی خواهیم کرد.